

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/113/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612203452
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7612203452.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobkyne P. W., N.. XX.X.XXXX, A. M. N. T. XX, proti žalovaným: X/ Q. W., N.. XX.XX.XXXX P. X/ K. W., N.. XX.X.XXXX, Y. A. M. N. T. XX, o uloženie povinnosti, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27. januára 2020 č.k. 16C/19/2012-132 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením z 27. januára 2020 rozhodol, že žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade („ďalej len „žalovaní“) majú proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak v spore o žalobe žalobkyne P. W., podanej spolu s pôvodnou žalobkyňou v 2. rade V. T. o náhradu škody, vedenom na súde pod sp. zn. 1C/307/94, v ktorom súd zamietol návrh na zaplatenie sumy 1.512,- Sk a v prevyšujúcej časti návrh vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 9C/708/1998, v ktorom súd uznesením zo dňa 2.11.2006 č.k. 9C/708/98-195 zastavil konanie o návrhu pôvodnej žalobkyne v 2. rade V. T. a následne uznesením zo dňa 27.1.2012 č.k. 9C/708/1998-366 vylúčil na samostatné konanie rozhodovanie o žalobe žalobkyne P. W. o uloženie povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade: a/ prevádzkať orbu po vrstovniciach na parc. č. 349, 350 a 351 k.ú. N. T., b/ zriadiť na parc. č. 351 k.ú. N. T. v mieste pod vysokou medzou rigol so spádovaním v smere k parc. 332 k.ú. N. T. tak, ako bude vyšrafovaný na budúcom geom. pláne, c/ zriadiť rigol na parc. č. 349 k.ú. N. T. v mieste pôvodnej medze tak ako bude vyšrafovaný v budúcom geom. pláne, c/ uložiť žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť parc. č. 349, záhrada k.ú. N. T. vyspádovať smerom opačne od pozemku žalobkyne, teda k parc. č. 339 k.ú. N. T., d/ uložiť povinnosť žalovaným v 1. a 2. rade v časti za oporným múrom, teda na parc. č. 349 k.ú. N. T., zriadiť rigol smerujúci k parc. č. 339 k.ú. N. T. tak, ako bude vyšrafovaný na budúcom geomet. pláne, e/ zriadiť rigol pozdĺž parc. č. 351, 350 a 349 k.ú. N. T.Š. tak, ako bude označený na budúcom geometrickom pláne s tým, že jeho vyústenie bude do verejného rigolu, nachádzajúceho sa na parc. č. 458/1 k.ú. N. T., ktoré konanie sa ďalej viedlo pod sp. zn. 16C/19/2012, v ktorom súd uznesením zo dňa 3.4.2014 č.k. 16C/19/2012-48 pripustil zmenu návrhu v časti „Odporcovia v I. a II. rade sú povinní zdržať sa takého konania, ktoré by spôsobovalo pretekanie vody z parciel 349,350 a 351 k.ú. N. T. zapísané na LV č. XXX do základov rodinného domu navrhovateľky P. W.Č., súpis. č. 79 a prináležiacich stavieb na parc. č. 355, zapísaných na LV č. XXX k.ú. N. T.. Odporcovia v I. a II. rade sú povinní znášať trovy konania navrhovateľky na účet JUDr. Štefana Kamenického, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“ a nepripustil zmenu návrhu v časti „Odporcovia v I. a II. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľke sumu 6.419,34 Eur (193.392,-Sk) so zákonným úrokom od 2.11.2000 až do zaplatenia.“, a potom ako napokon rozsudkom zo dňa 30.11.2015 č.k. 16C/19/2012 - 111 zamietol žalobu žalobkyne o uloženie povinnosti žalovaným zdržať sa takého konania, ktoré by spôsobovalo pretekanie vody z parciel číslo 349, 350 a 351, k.ú. N. T., zapísaných na liste vlastníctva č. 272 do základov rodinného domu žalobkyne

a prináležiacich stavieb na parcele č. 355, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. N. T., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2015.

3. Výrok o trovách konania súd prvej i inštancie odôvodnil aplikáciou § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s odôvodnením, že žalovaní mali v tomto konaní plný úspech, lebo súd žalobu žalobkyne zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie vytykajúc súdu, že pri rozhodovaní o trovách konania neaplikoval ustanovenie § 257 CSP, hoci podľa jej názoru v danom prípade sú dôvody osobitného zreteľa dané, nakoľko žalobkyňa je samožijúca starobná dôchodkyňa, vlastní iba spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 na dome, v ktorom býva a niekoľko spoluvlastníckych podielov na pozemkoch bez zásadnej hodnoty, nemá iný majetok, nemá žiadne úspory a jej pomery odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov. Podčiarkla, že na jej strane nešlo o zjavne bezúspešné uplatnenie práva, lebo v inom konaní bolo rozhodnuté, že žalovaní zodpovedajú čiastočne za škodu spôsobenú na rodinnom dome, ktorého je žalobkyňa spoluvlastníčkou, pričom žalovaným žiadne náklady nevznikli. Žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie o trovách konania tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania neprizná.

5. Žalovaní sa k podanému odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zmenu napadnutého uznesenia, ale uznesenie je potrebné zrušiť pre vadu konania významnú z hľadiska § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezbavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010).

9. Aj zo zásady úspechu existuje výnimka upravená v § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Aplikácia vyššie citovaného ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o prípad hodný osobitného zreteľa, pričom výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Vždy je pritom potrebné zväziť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho, v čí prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnená. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán sporu, pričom treba zohľadniť aj pomery tej sporovej strany, ktorej by inak patrila náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia v zmysle § 257 CSP na majetkové pomery

tejto oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie ust. § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj sporových strán v priebehu konania a podobne.

11. Judikatúra tiež konštatovala, že ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

12. Z dôvodov napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd opomenul splniť povinnosť skúmať z úradnej povinnosti aj prípadné (ne)splnenie podmienok pre aplikáciu § 257 CSP. Nepoužitie ustanovenia § 257 CSP vo svojom rozhodnutí nijako neodôvodnil, a to napriek tomu, že uznesením z 9.9.2014 priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov a z úradného záznamu (č.I. 199 súdneho spisu) vyplýva, že žalobkyni bola priznaná bezplatná právna pomoc a bola jej ustanovená právna zástupkyňa cestou Centra právnej pomoci.

13. Vzhľadom na povahu vytknutej vady konania pred súdom prvej inštancie sa odvolací súd už ďalej nezaoberal samotnou podstatou veci, resp. sa ňou ani zaoberať nemohol, keďže odvolací súd nemá podklad pre posúdenie vecnej správnej závery súdu prvej inštancie o trovách konania sporových strán. Za tohto stavu odvolací súd nie je ani oprávnený pre účely eventuálnych vlastných skutkových záverov bez ďalšieho hodnotiť vykonané dôkazy.

14. Z týchto dôvodov odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako uznesenie o trovách konania zrušiť v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie o trovách konania.

15. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení skúmať, či v danom prípade (nie)sú splnené podmienky v zmysle § 257 CSP pre úplné alebo čiastočné nepriznanie náhrady trov žalovaným. Až po posúdení celého komplexu okolností relevantných pre rozhodnutie o náhrade trov konania v zmysle § 257 CSP bude možné posúdiť, či ide o výnimočný prípad pre nepriznanie náhrady trov konania. Následne súd opätovne rozhodne o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) a rozhodnutie náležite odôvodní aj so zreteľom na argumentáciu žalobkyne prednesenej v tomto odvolacom konaní (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 67/2010, Števček, M.; Ficová, S.; Baricová, J.; Mesiarkinová, S.; Bajánková, J.; Tomašovič, M.; a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 940 - 943).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).